

FAYETTE CITY, PA.

MARKHAM, MINN.

RED GRANITE, WIS.

Haloo Selma! Itä ja kaikki pikku lapset! Kaikki te, jotka luette Toverittaria. Talvi on mennyt ja kesä on tulossa. Meidän koulu pian loppuu. Minä olen siitä iloisin. Silloin voivat kaikki lapset mennä ulos vapaaseen ilmaan ja pöimä kukkia. Täällä on myöskin Ihanneliittokoulu ja kesällä tulee edemman suomalaisen kesäkoulu. Silloin minä olen lukemaan ja kirjoittamaan suomenkielisiä. Aitini tilaa minulle Lasten Kevätä ja minä opin siitä myöskin lukemaan suomenkielisiä.

Hauskaa kesää toivon kaikille lapsille ja Selma-tädille ja sedälleni, joka asuu Roselandissa, Canadassa.

AITA AUTIO.

'Lasten Kevät' on valmis - tilatkaa heti luettavaksi!

NUORIMMAN SUKUPOLVEN KOHTALO YHDYSVALLOISSA

(Alku Zillä siyulla)

Oy laskettu, että puhtaasti 70 pros. kaupungin lapsista, joita pulloilla ruokitaan, saavat ruokansa 60 mailin matkan takaa. Tämä "ruokaputki" alkaa lehmästä, jatkuu useinkin liikaisen ja muuten epäterveelliseen maitotuoneeseen, sieltä jollekin maalaisrautatieasemalle ja maitojuunaan. Kaupungissa se kuletaan jollekin maitoasemalle, josta se paikataan kärryille. Lopuksi se jätetään portaille, jolloin se on koko lähellä lasta, jota se on tarkoitettu ravitsemaan.

Tällä matkalla on maidolla monta pilautumismahdollisuutta. Ja jo itse lehmäkin saattaa olla taudin saastuttama. Kaiken tämän jälkeen on ihmisiä, jotka kummastellen kysyvät, miksi niin paljon sylilapsia kuolee.

Mutta äidin maidolla ruokittu lapsi saa ruokansa tuoreena, puhtaana ja terveellisenä, sillä hänen siihen ole taudinsiemenillä tilaisuutta päästä.

Buifalolainen professori Dietrich on laskenut että ainoastaan 46.6 lasta tuhatta kohden kuolee alle yhden vuoden vanhoina äitien ruokkimana, jota vastoin 165.8 lasta tuhatta kohden keino-ruokaisilla ruuilla ruokittuina kuolee ehtimättä kolme kunkaunta vanhemmaksi.

Erikoisesti työväenluokkaa koskeva on se seikka, että kovin raskasta työtä tekevien äitien lapsia kuolee enimmäen. Hallituksen tutkijat kerran näkivät, että 19-sta äidistä, joitten kaikkien sylilapset kuolivat, viisitoista raskauden aikana ja jälkeen olivat palkatut tekemään raskasta taloustyötä kymmenestä kahdeksentoista tuntiin päivässä.

Eräs huomattava seikka vielä

Rakas Selma! Itä - Minä en ole ennen kirjoittanut Toverittareen. Minä olen yhdeksän vuoden vanha. Minulla on kaksi sisaria ja kaksi veljeä. Minä olen kolmannessa luokassa kansakoulussa. Minun vanhin veljeni on seitsemän vuoden vanha. Hän myös käy kansakoulua ja on kolmannessa luokassa. Meistä on kolme suurempaa lasta, jotka ovat kotona ja heidän on vasta viiden viikon vanha. Ja sitten on yksi vielä vuoden vanha ja yksi sisko lapsen ja puolen vuoden vanha. Meidän koulu pian loppuu, me saamme loman neljä viikkoa, jolla ajalla minä saan auttaa äitini. Meillä on suomalainen opettaja Virginiasta. Hänen nimensä on Mary Mattson. Meidän koulua pidetään erään farmarin puolella, mutta väsi taivana meille tehdään uusi koulutalon.

Hauskaa kevättä Selma-tädille. Minä kirjoitan toistekin, jos Selma-täti tähän hyväksyy.

TYVNE KOSKI.

on sekin, että lapsia enimmäen kuolee heinäkuussa. Silloin on vuoden kuumin aika ja taudinsiemenillä on laaja tilaisuus peittää ja kehittyä luodinmääräisesti hoidetussa lapsen ruuissa.

Asian alustonta surkeutta esottamaan otettakoon tähän muutamia vertailuja viime vuodelta, jotka tilastojen mukaan ovat luoteettavia.

Vuodesta	kuoli	henkeä
Maailmansota - leikkosen, tammik. 13 päivä	20,000 henkeä
Kansainvälinen opettajainliitto, tammik. 7 päivä	1,130 henkeä
Kuusi lukua, heinäk. 29 päivä	80,000 henkeä
Huhtikuun 1 päivä, heinäk. 24 päivä	852 henkeä
Huhtikuun 1 päivä, Texasissa, eloku. 17 päivä	300 henkeä
Huhtikuun 1 päivä, Louisianassa ja Mississippi, syysk. 29 päivä	549 henkeä

Yhteensä 111,731 henkeä

Mutta sylilapsia kuoli estettävissä olevista syistä Yhdysvalloissa vuonna 1915 ei vähempää kuin 300,000 pöykä olentona!

Tämän kirjoittaja toivoo tulevaisuudessa saavansa tilaisuuden kirjoittaa enemmän tästä asiasta toivossa, että se Toverittaren lukijoille ja muillekin antaisi ajattelemisen aihetta ja enemmän innostaisi luokkataistelun olojen parantamiseksi.

Pikku toverittaret ja toverit! Minä kirjoitan jonkun päivä. En ole ennen kirjoittanut Toverittareen, mutta nyt kun meidän tilastin se, että voin sitä lukea, niin kukaan vanha kerton toisille pienille omassa elämästäni. Olen joskus näknyt Toverittaren painamalla kirjoitusta pikku orpoista.

Minäkin olen orpo. Äitini kuoli v. 1912, 1912 marraskuun kuukauden. Meitä jli isän hoivassa neljä lasta, joista vanhin on nyt 12 vuoden. Minä olen 11 vuoden.

Meillä on nyt Äitipuoli. Häneni on yksi poika, Olavi, Suomessa, joka myöskin on orpo, kun häneltä on kuollut isä ja äiti on täällä. Pikku sisokkime Iida on jo yhden vuoden vanha.

Täältä ei ole osiin kirjoitetta Toverittareen, joten toivon, että tämä saisi tilaus, jotta saisin sen takaa Toverittaresta. Kun opin paremmin kirjoittamaan, niin silloin kirjoitan useammin.

AITA BJÖRKLUND.

HYISET VAREET.

(Jatk. 3:sta sivulta)

tekeillä. Epäroiden osotat hän pikkuin joessa, jonne maisteli hentaneensa runnin, sillä heittäpä hän sen niin varmaan tiesi mihin sen heitti. Oltiin hän silloin kuin sekaisin, toisellen läpeän runnelta vastaan. Ei hän koskaan ennen ollut sitä ajatellut, vasta silloin kun näki, että lapsi oli kuollut ja ennenkäläinen... Sitäälänsä oli elämä ollut kuin unenmäkeä. Harvoin tajusi hän redellisuutta. Mutta nyt se kävi läpi aivolen...

Tuolla ovat murasmieliset. Ne murasvat hänen lastaan... kaikkien katseet ovat suunnattuna häneen - hän on rikollinen... Missä oli Pentti? Hänen katseensa harhaili yli väkijoukon - ei näkynyt. Ei ollut Pentti lastaan katsoimassa. Mitään hän siitä välitti... Tyttö sai kaikki yksin kantaa, jota ei jaksanut, vaan sortui. Voi kuinka mielellään olisi ollut, esles vankilan muurin sisällä, kuin oim kaikkien katseltavana. Mitä he hänestä ajattelivat, sen hän tiesi. Oi kuinka se hävitti... Sanalla tuli outo kiilto silmiin ja hän reki epätoivoisen ryntäykseen silmiä kädettä vastaan, mutta poliisi ehkäisi hänen aikeensa. Hän tahtoi lapsensa luo, vaan he eivät sitä sällineet. He veivät hänet vankilaan, jonka ovet ilkeästi lapsivat kiinni hänen jälkeensä, tehden juovan hänen ja heidän välillään täydelliseksi.

Himmeästi valaistussa näyssityneessä ullakkokammarissa istui kiihtunut olento. Eräs mies juri kompi alas rapusia. Nainen kuuntelee hänen askelehtensa kaikua, avaamaton kirje kädessään, jota hän hermostuneesti hypisteli. Jo häiltiin askelehtien

kaiku. Hän araa epäroiden kirjeen. Se oli muoksin hän arvosi, äidiltä, mutta höyhältä vaimolta, joka niin muuta miurettä oli kärsinyt ja kestänyt hänen tahtensa. Ja nainen luki ihmisen käsiään.

Rakas lapseni Hilma!

Voi kuinka sydämeni muuttu kuullessani sinun kohtalostasi jälkeen sen onnettoman tapaturman. En olisi sitäkään enään paljon valittanut, kun et olisi joutunut vankilan muurin sisälle, sillä mitap se läpeä... Itäin häntä murhamur, vaikka saivat... Mutta kun nyt kuulen että olet lähennyt siveettömyyden puolelle... Ohi! En tunnitse sinua lapseni. Jatin sen sille, jolle se kuuluu, jolla on armo avoimaa kädelle - hän auttakoon sinua oikealle tielle. Vaikka olen köyvä, niin tule - olen luokseen, jos ei saa työtä. Rakkaudella,
Vanha äitisi.

Käsi hervaltti, pikä päin alaa. Mitäpä vielä äidilläni hana taakkaa salyttaisin muennalla hänen luokseen. Sillä vaimen mielipide ei kuitenkaan pitänyt uskosi, vaikka kunkakin pöhtästä eläisi. Oltiin se - elänen mielipide - murtaun hänen elämänsä jo kahdeksantoista vuotiaana, se oli syönyt hänet siveettömyyden kulumu, jossa hän nyt rypi. Hänen hermostonsa oli kokonaan rappiolla... Ei terveys kokonaan mennyt... Ei ei, hän ei voi mennä äidin luo...

Harhaillen osui hänen katseensa nurkkahyllylle, ja sieltä hän näki pienen pullon. Sinä oli jo tain, joka saisi hänet muhoittamaan kaikki... Se oli ollut hänellä kauan, mutta elämä oli ollut ennen kallis - kaikesta huolimatta... vaikka ei hän muuttakaan pelastusta tiemv hänellä olevan...

Mutta nyt hän, vaikka vielä epäroiden, vie pullon huulilleen ja sitten aikaa tyhjentää sen suuhunsa ja heittäytyy lähellä olevalle vuoteelle. Saa koutistuksen, leuka muutamana kerran nytkähtää... Himmeä valo lampista sammuu... ullakkokamari on kylmä, vain hyiset vareet vielä höyryävät päiväkohtoon suukka.

Ei saa lähettää Toverittaren toimitukselle minkäänlaisia tilauksia. Minulla ei ole niiden kanssa mitään tekemistä. - Toim.

Vappua vain vähän jäljellä, tilatkaa heti saadaksenne sen